

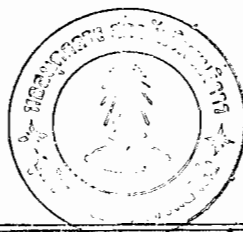
บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 2

สถานภาพของอาจารย์

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	16	32.0
หญิง	34	68.0
2. อายุ		
26 - 30 ปี	10	20.0
31 - 35 ปี	21	42.0
36 - 40 ปี	6	12.0
41 - 45 ปี	8	16.0
46 ปีขึ้นไป	5	10.0
3. คุณวุฒิ		
ปริญญาตรี	22	44.0
ปริญญาโท	24	48.0
ประกาศนียบัตรวิชาชีพเฉพาะ	4	8.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
4. ระยะเวลาที่สอนภาษาไทย		
3 - 5 ปี	11	22.0
6 - 8 ปี	12	24.0
9 - 11 ปี	12	24.0
11 ปีขึ้นไป	15	30.0
5. การศึกษาหลักสูตร		
ศึกษาเพียงวิชาที่จะสอน	23	46.0
ศึกษาทุกวิชาที่กำหนดให้	27	54.0
6. การเข้าร่วมประชุมสัมมนาเพื่อวางแผนเตรียมการสอนในระดับปริญญาตรี		
เคย	18	36.0
ไม่เคย	32	64.0
7. ความช่วยเหลือที่ต้องการมากที่สุด		
คานเนื้อหาวิชาการ	12	24.0
แหล่งวิทยากร	28	56.0
คานวิธีสอน	5	10.0
คานการสร้างและการใช้สื่อการสอน	5	10.0

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ยุคทองแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 68.0 เป็นเพศหญิง อายุของอาจารย์ส่วนใหญ่คือร้อยละ 42.0 อยู่ระหว่าง 31-35 ปี คุณสมบัติของอาจารย์มีทั้งปริญญาตรีและปริญญาโทมีจำนวนไล่เลี่ยกัน คือ ปริญญาโทร้อยละ 48.0 ปริญญาตรีร้อยละ 44.0 อาจารย์ส่วนใหญ่คือร้อยละ 30.0

มีประสบการณ์ในการสอนมาแล้ว 11 ปีขึ้นไป การศึกษาหลักสูตรของอาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.0 ศึกษาทุกวิชาที่กำหนดให้ อาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 64.0 ไม่เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาเพื่อวางแผนเตรียมการสอนในระดับปริญญาตรี ความช่วยเหลือที่อาจารย์ต้องการมากที่สุดคือแหล่งวิชาการมีร้อยละ 56.0 รองลงไปคือ ด้านเนื้อหา วิชาการร้อยละ 24.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3
สถานภาพของผู้บริหาร

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	20	71.4
หญิง	8	28.6
2. อายุ		
26 - 30 ปี	4	14.3
31 - 35 ปี	3	10.7
36 - 40 ปี	9	32.1
41 - 45 ปี	8	28.6
46 ปีขึ้นไป	4	14.3
3. คุณวุฒิ		
ปริญญาตรี	8	28.6
ปริญญาโท	19	67.8
ปริญญาเอก	1	3.6
4. ตำแหน่งบริหาร		
รองอธิการฝ่ายวิชาการ	8	28.6
หัวหน้าคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10	35.7
หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย	10	35.7
5. ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งบริหาร		
ต่ำกว่า 2 ปี	4	14.3
2 ปี	4	14.3
3 ปี	11	39.3
4 ปีขึ้นไป	9	32.1

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
6. นอกจากงานบริหารยังทำหน้าที่สอนด้วย	28	100
7. กลุ่มวิชาที่สอนคือ *		
วิชาพื้นฐาน	13	46.4
วิชาชีพครู	10	35.7
วิชาเฉพาะ	19	67.8
วิชาเลือกอื่น ๆ	3	10.7

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นชาย จำนวนร้อยละ 71.4 อายุของผู้บริหารส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 36-40 ปี มีร้อยละ 32.1 คุณวุฒิส่วนใหญ่คือปริญญาโท มีร้อยละ 67.8 ระยะเวลาที่อยู่ในตำแหน่งบริหารส่วนใหญ่ อยู่ในตำแหน่งบริหาร 3 ปี ร้อยละ 39.3 นอกจากงานบริหารแล้วผู้บริหารทุกคนทำหน้าที่สอนด้วย โดยส่วนใหญ่จะสอนในกลุ่มวิชาเฉพาะมีจำนวน ร้อยละ 67.8

* หนึ่งคนสอนหลายวิชา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4
สถานภาพของนักศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	47	36.4
หญิง	82	63.6
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	12	9.4
21 - 25 ปี	74	57.3
26 - 30 ปี	20	15.6
31 - 35 ปี	11	8.5
36 - 40 ปี	7	5.4
41 ปีขึ้นไป	5	3.8
3. คุณวุฒิเดิม		
ป.กศ.ชั้นสูง	92	71.3
พ.ม.	36	27.9
ป.ม.ช.นาฏศิลป์	1	0.8
4. เป็นนักศึกษา ค.บ.ประเภท		
ประเภท ก.	33	25.6
ประเภท ข.	96	74.4

ตารางที่ 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
5. เลือกเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกเพราะ		
ชอบวิชานี้	95	73.6
ถูกชักชวนแนะนำ	4	3.1
คิดว่าเรียนง่ายกว่าวิชาอื่น	9	6.9
ไม่ทราบจะเลือกเรียนวิชาอะไร	15	11.7
ไม่สามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้	6	4.7

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวนร้อยละ 63.6 อายุส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 21 - 25 ปี คือจำนวน ร้อยละ 57.3 คุณวุฒิเดิมเรียนจบประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง จำนวนร้อยละ 71.3 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามา คือร้อยละ 74.4 สาเหตุที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก เพราะชอบวิชาภาษาไทยมีจำนวนถึง ร้อยละ 73.6

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิต
ของกลุ่มวิชาต่าง ๆ

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. วิชาพื้นฐาน						
มากไป	3	10.7	5	10.0	44	34.1
น้อยไป	4	14.3	9	18.0	15	11.6
พอดี	21	75.0	36	72.0	70	54.3
2. วิชาศัพทมูล						
มากไป	5	17.9	8	16.0	19	14.7
น้อยไป	3	10.7	3	6.0	36	27.9
พอดี	20	71.4	39	78.0	74	57.4
3. วิชาเอก						
มากไป	0	0.0	1	2.0	7	5.4
น้อยไป	20	71.4	25	50.0	70	54.3
พอดี	8	28.6	24	48.0	52	40.3
4. วิชาโท						
มากไป	0	0.0	1	2.0	18	14.0
น้อยไป	13	46.4	15	30.0	39	30.2
พอดี	15	53.6	34	68.0	72	55.8

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. วิชาเลือกอื่น ๆ						
มากไป	2	7.1	1	2.0	25	19.4
น้อยไป	1	3.6	6	12.0	38	29.5
พอดี	25	89.3	43	86.0	66	51.1

จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาพื้นฐาน คนส่วนใหญ่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าพอดีแล้ว คือผู้บริหาร ร้อยละ 75.0 อาจารย์ ร้อยละ 72.0 และนักศึกษา ร้อยละ 54.3 ในกลุ่มวิชาชีพครูคนส่วนใหญ่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์และนักศึกษาก็เห็นว่าพอดีแล้ว คือผู้บริหาร ร้อยละ 71.4 อาจารย์ ร้อยละ 78.0 นักศึกษา ร้อยละ 57.4 แต่สำหรับกลุ่มวิชาเอกคนส่วนใหญ่ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเห็นวาน้อยไป คือผู้บริหาร ร้อยละ 71.4 อาจารย์ ร้อยละ 50.0 นักศึกษา ร้อยละ 54.3 สำหรับวิชาโทคนทุกกลุ่มเห็นว่าพอดีแล้ว คือผู้บริหาร ร้อยละ 53.6 อาจารย์ ร้อยละ 68.0 นักศึกษาร้อยละ 55.8 และกลุ่มวิชาเลือกอื่น ๆ คนทุกกลุ่มก็เห็นว่าพอดีแล้ว คือผู้บริหาร ร้อยละ 89.3 อาจารย์ ร้อยละ 86.0 และนักศึกษา ร้อยละ 51.1

ตารางที่ 6

ความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิต
ที่ควรจะเป็นของวิชาเอกภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16 หน่วยกิต	0	0.0	1	3.8	7	9.0
20 หน่วยกิต	6	30.0	0	0.0	24	31.2
22 หน่วยกิต	4	20.0	10	38.5	22	28.6
24 หน่วยกิต	8	40.0	15	57.7	24	31.2
30 หน่วยกิต	2	10.0	0	0.0	0	0.0

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าเกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอก ผู้ตอบส่วนใหญ่ทั้งกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าควรจะเป็น 24 หน่วยกิต คือผู้บริหาร ร้อยละ 40.0 อาจารย์ ร้อยละ 57.7 แต่มีนักศึกษาจำนวนใกล้เคียงกันคือร้อยละ 31.2 พวกหนึ่งเห็นว่าควรจะเป็น 24 หน่วยกิต แต่อีกพวกหนึ่งเห็นว่าควรจะเป็น 20 หน่วยกิต

ตารางที่ 7

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิต
ของวิชาในกลุ่มวิชาพื้นฐาน

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กลุ่มวิชาภาษา						
มากไป	0	0.0	0	0.0	0	0.0
น้อยไป	14	50.0	20	40.0	71	55.0
พอดี	14	50.0	30	60.0	58	45.0
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์						
มากไป	2	7.1	6	12.0	16	12.4
น้อยไป	2	7.1	0	0.0	17	13.2
พอดี	24	85.8	44	88.0	96	74.4
3. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์						
มากไป	3	10.7	6	12.0	20	15.5
น้อยไป	1	3.6	1	2.0	27	20.9
พอดี	24	85.7	43	86.0	82	63.6
4. กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย						
มากไป	3	10.7	6	12.0	21	16.3
น้อยไป	3	10.7	2	4.0	31	24.0
พอดี	22	78.6	42	84.0	77	59.7

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยพอที่แล้วคือ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ผู้บริหารจำนวน ร้อยละ 85.8 อาจารย์ ร้อยละ 88.0 นักศึกษา ร้อยละ 74.4 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ผู้บริหาร ร้อยละ 85.7 อาจารย์ ร้อยละ 86.0 นักศึกษา ร้อยละ 63.6 กลุ่มวิชาสร้างเสริมลักษณะนิสัย ผู้บริหาร ร้อยละ 78.6 อาจารย์ ร้อยละ 84.0 นักศึกษา ร้อยละ 59.7 ส่วนกลุ่มวิชาภาษา นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน ร้อยละ 55.0 เห็นว่าน้อยไป และร้อยละ 45.0 เห็นว่าพอที่แล้ว อาจารย์จำนวนร้อยละ 60.0 เห็นว่าพอที่แล้ว ส่วนผู้บริหารแบ่งความคิดเห็นเป็นสองพวกเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 50.0 เห็นว่าน้อยไป และอีกร้อยละ 50.0 เห็นว่าพอที่แล้ว

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8

ความคิดเห็นของผู้บริหาร และนักศึกษา เกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิตที่ควรจะเป็น
ของกลุ่มวิชาภาษา

รายการ	ผู้บริหาร		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3 หน่วยกิต	1	7.1	15	21.1
4 หน่วยกิต	8	57.1	39	54.9
5 หน่วยกิต	0	0.0	11	15.5
6 หน่วยกิต	5	35.8	6	8.5

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่าทั้งผู้บริหารและนักศึกษาสวนใหญ่แสดงความคิดเห็น
เห็นว่าจำนวนหน่วยกิตของกลุ่มวิชาภาษาควรจะเป็น 4 หน่วยกิต คือ ผู้บริหาร ร้อยละ
57.1 และนักศึกษา ร้อยละ 54.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับความเหมาะสม
ของสัดส่วนจำนวนหน่วยกิตในกลุ่มวิชาต่าง ๆ

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. วิชาพื้นฐาน : วิชาชีพครู (14 : 18)						
เหมาะสม	19	67.8	40	80.0	83	64.3
ไม่เหมาะสม	9	32.2	10	20.0	46	35.7
2. วิชาพื้นฐาน : วิชาเอก (14 : 18)						
เหมาะสม	15	53.6	30	60.0	66	51.2
ไม่เหมาะสม	13	46.4	20	40.0	63	48.8
3. วิชาพื้นฐาน : วิชาเลือกอื่น ๆ (14 : 6)						
เหมาะสม	22	78.6	38	76.0	76	58.9
ไม่เหมาะสม	6	21.4	12	24.0	53	41.1
4. วิชาชีพครู : วิชาเอก (18 : 18)						
เหมาะสม	15	53.6	30	60.0	74	57.4
ไม่เหมาะสม	13	46.4	20	40.0	55	42.6
5. วิชาชีพครู : วิชาโท (18 : 9)						
เหมาะสม	16	57.1	33	66.0	68	52.7
ไม่เหมาะสม	12	42.9	17	34.0	61	47.3
6. วิชาชีพครู : วิชาเลือกอื่น ๆ (18 : 6)						
เหมาะสม	20	71.4	36	72.0	81	62.8
ไม่เหมาะสม	8	28.6	14	28.0	48	37.2

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. วิชาเอก : วิชาโท (18 : 9)						
เหมาะสม	15	53.6	33	66.0	72	55.8
ไม่เหมาะสม	13	46.4	17	34.0	57	44.2
8. วิชาบังคับ : วิชาเลือกของวิชาชีพครู (14 : 4)						
เหมาะสม	20	71.4	38	76.0	65	50.4
ไม่เหมาะสม	8	28.6	12	24.0	64	49.6
9. วิชาบังคับ : วิชาเลือกของวิชาเอก (8 : 10)						
เหมาะสม	17	60.7	37	74.0	76	58.9
ไม่เหมาะสม	11	39.3	13	26.0	53	41.1
10. สัดส่วนของหลักภาษาและภาษาศาสตร์ : การใช้ภาษา : วรรณคดี						
เหมาะสม	11	39.3	20	40.0	62	48.1
ไม่เหมาะสม	17	60.7	30	60.0	67	51.9

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า สัดส่วนจำนวนหน่วยกิตของ ทุกกลุ่มวิชา มีความเหมาะสม ยกเว้นสัดส่วนของวิชาหลักภาษาและภาษาศาสตร์ ต่อการใช้ภาษา ตอวรรณคดี ว่าไม่เหมาะสม โดยมีผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาให้ความเห็นว่าไม่เหมาะสมถึง ร้อยละ 60.7, 60.0 และ 51.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 10

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับวิชาเลือก

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การเลือกกลุ่มวิชาในวิชาเลือกที่ควรจะเป็น						
วิชาเอก	12	42.9	10	20.0	46	35.7
วิชาชีพครู	3	10.8	5	10.0	18	14.0
วิชาพื้นฐาน	3	10.8	4	8.0	9	7.0
เลือกจากทุกกลุ่มปน ๆ กัน	10	35.5	31	62.0	56	43.3
2. การเลือกวิชาเลือกตามที่เป็นปฏิบัติ						
วิชาเอก	9	32.1	15	30.0	38	29.5
วิชาชีพครู	5	17.9	3	6.0	19	14.7
วิชาพื้นฐาน	2	7.1	9	18.0	34	22.3
เรียนจากทุกกลุ่มปน ๆ กัน	12	42.9	23	46.0	38	29.5
3. ลักษณะการเลือก						
ผู้เรียนได้เลือกอย่างเสรี	6	21.4	18	36.0	39	30.2
อาจารย์ที่ปรึกษาแนะให้เลือก	5	17.9	6	12.0	9	7.0
บังคับเลือกเพราะวิชาอื่นๆไม่เปิดสอน	17	60.7	26	52.0	81	62.8

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนวิชาเลือกอื่น ๆ (6 หน่วยกิต) ผู้บริหารส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 42.9 เห็นว่าควรเลือกจากวิชาเอก ส่วนอาจารย์ และนักศึกษา ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรเลือกทุกกลุ่มปน ๆ กัน คือ อาจารย์ จำนวนร้อยละ 62.0 และนักศึกษา จำนวนร้อยละ 43.3 และในทางปฏิบัติแล้ว วิชาเลือก

อื่น ๆ (6 หน่วยกิต) ผู้เรียนจะได้เรียนจากทุกกลุ่ม โดยผู้บริหารแสดงความคิดเห็นเป็นจำนวนร้อยละ 42.9 อาจารย์ จำนวนร้อยละ 46.0 นักศึกษาจำนวน ร้อยละ 29.5 แต่นักศึกษาอีกจำนวน ร้อยละ 29.5 แสดงความคิดเห็นว่าได้เรียนจากกลุ่มวิชาเอก ในการเลือกเรียนวิชาเลือก ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นการบังคับเลือก เพราะวิชาอื่น ๆ ไม่เปิดสอน โดยแสดงความคิดเห็นจำนวน ร้อยละ 60.7, 52.0 และ 62.8 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ เกี่ยวกับการไม่เปิดสอนในบางวิชา

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การไม่เปิดวิชาเรียน				
เป็นวิชาที่มีประโยชน์น้อย	7	25.0	15	30.0
เป็นวิชาที่มีประโยชน์แต่ไม่มีผู้สอน	12	42.9	22	44.0
เป็นวิชาที่มีประโยชน์แต่ผู้เรียนไม่สนใจ	3	10.7	3	6.0
เป็นวิชาที่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่น	6	21.4	10	20.0

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร และอาจารย์ส่วนใหญ่ตอบว่า วิชาที่ไม่เปิดให้เรียนนั้น เนื่องมาจากไม่มีผู้สอน โดยผู้บริหารแสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 42.9 อาจารย์แสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 44.0 รองลงไปคือ เป็นวิชาที่มีประโยชน์น้อย โดยผู้บริหาร แสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 25.0 อาจารย์แสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 30.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับรายวิชาในกลุ่ม
วิชาเอกภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ท 331 การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก						
มีประโยชน์มาก	26	92.9	48	96.0	118	91.5
มีประโยชน์น้อย	2	7.1	2	4.0	11	8.5
ซ้ำซ้อนกับวิชา -	0	0.0	0	0.0	0	0.0
2. ท 341 วรรณกรรมปัจจุบัน						
มีประโยชน์มาก	27	96.4	50	100.0	123	95.3
มีประโยชน์น้อย	1	3.6	0	0.0	6	4.7
ซ้ำซ้อนกับวิชา -	0	0.0	0	0.0	0	0.0
3. ท 352 การศึกษาแบบเรียนภาษาไทย						
มีประโยชน์มาก	25	89.3	44	88.0	117	90.7
มีประโยชน์น้อย	3	10.7	6	12.0	12	9.3
ซ้ำซ้อนกับวิชา -	0	0.0	0	0.0	0	0.0
4. ท 413 สัมมนาการใช้ภาษาไทย						
มีประโยชน์มาก	26	92.9	45	90.0	118	91.5
มีประโยชน์น้อย	2	7.1	5	10.0	11	8.5
ซ้ำซ้อนกับวิชา -	0	0.0	0	0.0	0	0.0
5. ท 311 ภาษาวาสีและสันสกฤตในภาษาไทย						
มีประโยชน์มาก	13	46.4	20	40.0	70	54.2
มีประโยชน์น้อย	7	25.0	12	24.0	34	26.4
ซ้ำซ้อนกับวิชา ท 412	8	28.6	18	36.0	25	19.4

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. ท 342 วรรณคดีการละคร						
มีประโยชน์มาก	23	82.1	45	90.0	94	72.9
มีประโยชน์น้อย	5	17.9	5	10.0	35	27.1
ซ้ำซ้อนกับวิชา -	0	0.0	0	0.0	0	0.0
7. ท 343 วรรณคดีสุคดี						
มีประโยชน์มาก	16	57.1	40	80.0	97	75.2
มีประโยชน์น้อย	12	42.9	10	20.0	32	24.8
ซ้ำซ้อนกับวิชา -	0	0.0	0	0.0	0	0.0
8. ท 344 วรรณคดีสังคมและการเมือง						
มีประโยชน์มาก	22	78.5	40	80.0	110	85.3
มีประโยชน์น้อย	6	21.5	5	10.0	19	14.7
ซ้ำซ้อนกับวิชา ท 343	0	0.0	5	10.0	0	0.0
9. ท 345 วรรณกรรมท้องถิ่น						
มีประโยชน์มาก	26	92.9	45	90.0	118	91.5
มีประโยชน์น้อย	2	7.1	5	10.0	11	8.5
ซ้ำซ้อนกับวิชา -	0	0.0	0	0.0	0	0.0
10. ท 351 พัฒนาการแบบเรียนภาษาไทย						
มีประโยชน์มาก	7	25.0	25	50.0	60	46.5
มีประโยชน์น้อย	10	35.7	8	16.0	32	24.8
ซ้ำซ้อนกับวิชา ท 352	11	39.3	17	34.0	37	28.7

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
11. ท 411 ภาษาดั้ง						
มีประโยชน์มาก	20	71.4	40	80.0	80	62.0
มีประโยชน์น้อย	8	28.6	10	20.0	29	22.5
ซ้ำซ้อนกับวิชา ท 345	0	0.0	0	0.0	20	15.5
12. ท 412 ภาษาคางประเทศในภาษาไทย						
มีประโยชน์มาก	10	35.7	20	40.0	36	27.9
มีประโยชน์น้อย	10	35.7	12	24.0	68	52.7
ซ้ำซ้อนกับวิชา ท 311	8	28.6	18	36.0	25	19.4
13. ท 421 การตีความ						
มีประโยชน์มาก	27	96.4	46	92.0	112	86.8
มีประโยชน์น้อย	1	3.6	4	8.0	17	13.2
ซ้ำซ้อนกับวิชา	0	0.0	0	0.0	0	0.0
14. ท 431 การเขียนสร้างสรรค						
มีประโยชน์มาก	27	96.4	46	92.0	118	91.5
มีประโยชน์น้อย	1	3.6	4	8.0	11	8.5
ซ้ำซ้อนกับวิชา -	0	0.0	0	0.0	0	0.0
15. ท 441 วรรณคดีขนบประเพณีและศาสนา						
มีประโยชน์มาก	18	64.2	35	70.0	110	85.3
มีประโยชน์น้อย	10	35.8	15	30.0	19	14.7
ซ้ำซ้อนกับวิชา -	0	0.0	0	0.0	0	0.0

ตารางที่ 12 (ต่อ)

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16. ท 442 ผลงานคนควาทางภาษาและ วรรณคดีไทย						
มีประโยชน์มาก	23	82.1	46	92.0	100	77.5
มีประโยชน์น้อย	5	17.9	4	8.0	12	9.3
ซ้ำซ้อนกับวิชา ท 345	0	0.0	0	0.0	17	13.2
17. ท 443 วรรณคดีนานาชาติ						
มีประโยชน์มาก	21	75.0	40	80.0	99	76.7
มีประโยชน์น้อย	7	25.0	10	20.0	30	23.3
ซ้ำซ้อนกับวิชา -	0	0.0	0	0.0	0	0.0

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า วิชา การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก, วรรณกรรมปัจจุบัน, การศึกษาแบบเรียนภาษาไทย, สัมมนาการใช้ภาษาไทย, วรรณคดีการละคร, วรรณคดีสุคดี, วรรณคดีสังคมและการเมือง, วรรณกรรมท้องถิ่น, ภาษาถิ่น, การตีความ, การเขียนสร้างสรรค, วรรณคดีชนบประเพณีและศาสนา, วรรณคดีนานาชาติ เป็นวิชาที่มีประโยชน์มาก

วิชาภาษามาลีและสันสกฤตในประเทศไทย ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ แต่ไปซ้ำซ้อนกับวิชาภาษาต่างประเทศในภาษาไทย โดยผู้บริหาร แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 28.6 อาจารย์ แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 36.0 นักศึกษาแสดงความกิดเห็น จำนวน ร้อยละ 19.4

วิชาพัฒนาการแบบเรียนภาษาไทย มีผู้บริหาร ส่วนใหญ่ จำนวน ร้อยละ 39.3 แสดงความคิดเห็นว่า เป็นวิชาที่เข้าชอนกับวิชา การศึกษาแบบเรียนภาษาไทย อาจารย์ ส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.0 เห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ แต่จำนวนรองลงไป ร้อยละ 34.0 เห็นว่าเป็นวิชาที่เข้าชอนกับวิชาการศึกษาแบบเรียนภาษาไทย และนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 46.5 เห็นว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ และรองลงไป จำนวน ร้อยละ 28.7 เห็นว่าเข้าชอนกับวิชาการศึกษาแบบเรียนภาษาไทย

วิชาผลงานคนควาทางภาษาและวรรณคดีไทย จำนวน ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นว่ามีประโยชน์มาก โดยผู้บริหาร แสดงความคิดเห็น ร้อยละ 82.1 อาจารย์ ร้อยละ 92.0 นักศึกษา ร้อยละ 77.5 แต่นักศึกษา จำนวน รองลงไป ร้อยละ 13.2 แสดงความคิดเห็นว่า เข้าชอนกับวิชา วรรณกรรม ทองถิ่น

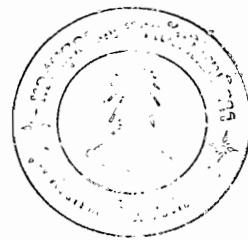
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับวิธีแก้ไขเนื้อหา
รายวิชา ในทศุมวิชาเอกภาษาไทย ที่ซ้ำซ้อนกัน

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีแก้ไขวิชาที่ซ้ำซ้อนกัน						
1. ตัดออกหนึ่งวิชา	4	14.3	2	4.0	12	9.3
2. ปรับเนื้อหาให้เข้ากันแล้วเพิ่ม หน่วยกิต	10	35.7	23	46.0	65	50.4
3. ปรับเนื้อหาให้เข้ากันแต่คง หน่วยกิตไว้เท่าเดิม	14	50.0	25	50.0	52	40.3

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า การแก้ไขวิชาที่ซ้ำซ้อนกัน ผู้บริหารและอาจารย์
ส่วนใหญ่ มีความเห็นสอดคล้องกันว่าควรปรับเนื้อหาให้เข้ากัน แต่คงหน่วยกิตไว้เท่าเดิม
โดยผู้บริหาร และอาจารย์แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 50.0 เท่า ๆ กัน แต่นักศึกษา
ส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 50.4 แสดงความคิดเห็นว่า ควรแก้ไข โดยปรับเนื้อหาให้เข้ากัน
แล้วเพิ่มหน่วยกิต

ตารางที่ 14

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา เกี่ยวกับการเน้นหนักของวิชา
เรียนในกลุ่มวิชาเอก

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สภาพการ เน้นหนักของแต่ละกลุ่มวิชา						
กลุ่มหลักภาษาและภาษาศาสตร์	5	17.9	5	10.0	23	17.9
กลุ่มการใช้ภาษา	4	14.3	15	30.0	31	24.0
กลุ่มวรรณคดี	19	67.8	30	60.0	75	58.1
2. การปรับปรุงรายวิชาในหลักสูตร						
ให้มีรายวิชาทางวรรณคดีใหม่มากที่สุด	0	0.0	1	2.0	3	2.3
ให้มีรายวิชาทางการใช้ภาษาใหม่มากที่สุด	5	17.9	2	4.0	11	8.5
ให้มีรายวิชาทางหลักภาษาและภาษาศาสตร์ใหม่มากที่สุด	1	3.6	2	4.0	9	7.0
ให้มีรายวิชาทางวรรณคดี, หลักภาษา และภาษาศาสตร์, การใช้ภาษา จำนวนใกล้เคียงกัน	22	78.5	45	90.0	106	82.2

จากตารางที่ 14 จะเห็นว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ส่วนใหญ่มีความ
เห็นสอดคล้องกันว่า นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยได้เรียนรายวิชาหนักไปทางกลุ่มวรรณคดี
โดยผู้บริหารแสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 67.8 อาจารย์ จำนวนร้อยละ 60.0
นักศึกษา จำนวนร้อยละ 58.1 ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็น
เห็นว่า ควรจะปรับปรุงการจัดรายวิชาในหลักสูตร โดยให้มีรายวิชาทางวรรณคดี หลักภาษา
และภาษาศาสตร์ และการใช้ภาษาในจำนวนใกล้เคียงกัน โดยผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 78.5, 90.0 และ 82.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 15

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กิจกรรมการเรียนการสอน*						
การบรรยาย	28	100	49	98.0	122	94.6
โต้วาที	9	32.1	21	42.0	50	38.8
เล่นละคร	9	32.1	17	34.0	46	35.7
อภิปรายปัญหา	22	78.6	45	90.0	96	74.4
จัดนิทรรศการ	21	75.0	38	76.0	95	73.6
แสดงบทบาทสมมติ	6	21.4	14	28.0	41	31.8
ศึกษานอกสถานที่	11	39.2	23	46.0	53	41.1
เชิญวิทยากรมาให้ความรู้	20	71.4	40	80.0	86	66.7
ศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล	21	75.0	43	86.0	103	79.8
แบ่งกลุ่มค้นคว้าทำรายงาน	23	82.1	45	90.0	118	91.5
การออกเก็บข้อมูลจากชุมชน	12	42.6	24	48.0	66	51.2
2. ลักษณะการบรรยายที่ใช้*						
บรรยายตลอดเรื่องจนจบแต่ละชั่วโมง	10	35.7	17	34.0	75	58.1
บรรยายโดยใช้อุปกรณ์ประกอบ	20	71.4	28	56.0	49	38.0
บรรยายประกอบการซักถาม	24	85.8	44	88.0	97	75.2
บรรยายแล้วให้ค้นคว้าทำรายงาน	26	92.9	46	92.0	104	80.6
บรรยายแล้วให้ทำกิจกรรมอื่นประกอบ เช่น การอภิปราย, เล่นละคร ฯลฯ	14	50.0	33	66.0	39	30.2

* ตอบได้หลายข้อ

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า การบรรยายเป็นกิจกรรมที่ใ้มากที่สุด โดย มีผู้แสดงความคิดเห็น ดังนี้ ผู้บริหาร จำนวนร้อยละ 100 อาจารย์ จำนวนร้อยละ 98.0 นักศึกษา จำนวนร้อยละ 94.6 กิจกรรมที่รองลงไปคือ การแบ่งกลุ่มคนควาทำรายงาน โดยมีผู้แสดงความคิดเห็นคือ ผู้บริหาร จำนวนร้อยละ 82.1 อาจารย์จำนวน ร้อยละ 90.0 และอาจารย์ยังแสดงความคิดเห็นว่า กิจกรรมที่ใ้บ่อยพอ ๆ กับการแบ่งกลุ่ม คนควาทำรายงาน คือ การอภิปรายปัญหา โดยแสดงความคิดเห็นเป็นร้อยละ 90.0 นักศึกษา จำนวนร้อยละ 91.5 ที่แสดงความคิดเห็นว่า การแบ่งกลุ่มคนควาทำรายงาน เป็นกิจกรรมที่ใ้รองลงไป

การบรรยายที่ใ้อยู่ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา แสดงความคิดเห็น สอดคล้องกันว่า เป็นการบรรยายที่บรรยายแล้วใ้คนควาทำรายงาน โดย ผู้บริหาร แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 92.9 อาจารย์ แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 92.0 นักศึกษา แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 80.6 และลักษณะการบรรยายที่ รองลงไปคือ การบรรยายประกอบการซักถาม โดยผู้บริหาร แสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 85.8 อาจารย์ แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 88.0 นักศึกษา แสดงความ คิดเห็น จำนวนร้อยละ 75.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับสภาพการใช้สื่อการสอน
ประกอบการเรียนภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน การสอนภาษาไทย						
1.1 ห้องปฏิบัติการทางภาษา						
มี	13	46.4	20	40.0	35	27.1
ไม่มี	15	53.6	30	60.0	94	72.9
1.2 ห้องแสดงสื่อการสอนภาษาไทย						
มี	18	64.3	30	60.0	54	41.9
ไม่มี	10	35.7	20	40.0	75	58.1
1.3 ห้องสมุดภาษา						
มี	20	71.4	39	78.0	103	79.8
ไม่มี	8	28.6	11	22.0	26	20.2
2. สภาพสื่อการสอนที่มีในภาควิชาภาษาไทย*						
สไลด์	22	78.6	42	84.0	49	38.0
แผ่นเสียง	15	53.6	27	54.0	33	25.6
ฟิล์มสตริป	11	39.3	14	28.0	26	20.2
ภาพยนตร์	4	14.3	7	14.0	15	11.6
เทปบันทึกภาพ	12	42.9	22	44.0	20	15.5
เทปบันทึกเสียง	26	92.9	49	98.0	91	70.5
เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	23	82.1	30	60.0	26	20.2
รูปภาพ, ของจริง, หุ่นจำลอง	26	92.9	46	92.0	97	75.2

* ตอบได้หลายข้อ

จากตารางที่ 16 จะเห็นว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นว่า ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา โดยผู้บริหาร แสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 53.6 อาจารย์แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 60.0 นักศึกษา แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 72.9 สำหรับห้องแสดงสื่อการสอนภาษาไทยนั้น ผู้บริหาร และอาจารย์ ส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นว่ามี โดยผู้บริหาร แสดงความคิดเห็น ร้อยละ 64.3 อาจารย์ แสดงความคิดเห็น ร้อยละ 60.0 แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 58.1 แสดงความคิดเห็นว่า ไม่มี ห้องสมุดภาษา ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นว่ามี โดยผู้บริหาร แสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 71.4 อาจารย์แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 78.0 และนักศึกษา แสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 79.8

ผู้บริหารส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 92.9 แสดงความคิดเห็นว่า สื่อการสอน ที่ภาควิชาภาษาไทยมีใช้คือ เทปบันทึกเสียง และรูปภาพ หุ่นจำลอง ของจริง อาจารย์ ส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 98.0 เห็นว่าสื่อการสอนที่ภาควิชาภาษาไทยมีใช้คือ เทปบันทึกเสียง รองลงไปคือ รูปภาพ หุ่นจำลอง ของจริง โดยมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 92.0 ส่วนนักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 75.2 แสดงความคิดเห็นว่า สื่อการสอนที่ภาควิชาภาษาไทยมีใช้มากที่สุดคือรูปภาพ หุ่นจำลอง ของจริง รองลงไป คือ เทปบันทึกเสียง โดยมีนักศึกษาแสดงความคิดเห็น ร้อยละ 70.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17

ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
การเรียนการสอนภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ลักษณะข้อสอบที่ใช้ในการประเมินผล						
ข้อสอบแบบปรนัย	6	21.4	10	20.0	10	7.8
ข้อสอบแบบอัตนัย	1	3.6	10	20.0	64	49.6
ข้อสอบแบบปรนัยและอัตนัยปนกัน	21	75.0	30	60.0	55	42.6
2. วิธีการวัดและประเมินผล *						
ทำแบบฝึกหัด	22	78.6	39	78.0	58	45.0
คนควาทำรายงาน	28	100	50	100	120	93.0
การฝึกภาคปฏิบัติ	16	57.1	34	68.0	60	46.5
การทดสอบย่อยเป็นระยะ ๆ	25	89.3	41	82.0	83	64.3
การทดสอบกลางภาค	22	78.6	33	66.0	94	72.9
การทดสอบปลายภาค	27	96.4	40	80.0	105	81.4
การเขาเรียนอย่างสม่ำเสมอ	15	53.6	29	58.0	65	50.4
คะแนนจากผลงานและการสอบตลอด ทั้งภาค	25	89.3	43	86.0	101	78.3
3. สัดส่วนของคะแนนเก็บ : คะแนนสอบปลาย ภาคที่เหมาะสม						
40 : 60	7	25.0	13	26.0	33	25.6
50 : 50	8	28.6	13	26.0	26	20.6
60 : 40	13	46.4	24	48.0	70	54.3

*ตอบได้หลายข้อ

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร และอาจารย์ แสดงความคิดเห็น
 ว่า ข้อสอบที่ใช้มากที่สุดคือ ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัยปนกัน โดยผู้บริหาร แสดงความ
 คิดเห็น จำนวนร้อยละ 75.0 อาจารย์แสดงความคิดเห็นจำนวน ร้อยละ 60.0 ส่วน
 นักศึกษา ส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 49.6 แสดงความคิดเห็นว่าข้อสอบที่ใช้มากที่สุดคือ
 ข้อสอบแบบอัตนัย

วิธีการวัดและประเมินผล ผู้บริหารส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 100.0 แสดง
 ความคิดเห็นว่าใช้การคนควาทำรายงาน รองลงไป จำนวนร้อยละ 96.4 แสดงความ
 คิดเห็นว่าใช้การทดสอบปลายภาค อาจารย์ส่วนใหญ่ ร้อยละ 100.0 แสดงความคิดเห็น
 ว่าใช้วิธีคนควาทำรายงาน รองลงไป จำนวนร้อยละ 82.0 แสดงความคิดเห็นว่าใช้
 การทดสอบย่อยเป็นระยะ ๆ ส่วนนักศึกษา ส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 95.0 แสดงความ
 คิดเห็นว่าใช้วิธีการคนควาทำรายงาน รองลงไป จำนวนร้อยละ 81.4 แสดงความคิด
 เห็นว่า ใช้การทดสอบปลายภาค

เกี่ยวกับสัดส่วนของคะแนนเก็บระหว่างภาค : คะแนนสอบปลายภาค ผู้บริหาร
 อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า 60 : 40 เหมาะสม
 ที่สุด โดย ผู้บริหาร แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 46.4 อาจารย์แสดงความคิดเห็น
 จำนวนร้อยละ 48.0 นักศึกษาแสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 54.3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18

ความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ เกี่ยวกับ การ จัด อาจารย์ วิชาสอน

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ผู้จัดอาจารย์ วิชาสอนในวิชาต่าง ๆ				
หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย	19	67.9	41	82.0
หัวหน้าคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	0	0.0	4	8.0
ฝ่ายวิชาการ	0	0.0	5	10.0
กรรมการฝ่ายจัดการเรียนการ สอนของภาค	2	7.1	0	0.0
การประชุมตกลงร่วมกันในภาค	5	17.9	0	0.0
เลขานุการภาค	2	7.1	0	0.0
2. เกณฑ์ในการจัดอาจารย์ วิชาสอน *				
จัดตามความสนใจของผู้สอน	18	64.3	24	48.0
จัดตามความรู้ความสามารถของ ผู้สอน	23	82.1	41	82.0
จัดตามความเห็นของผู้จัด	9	32.1	16	32.0
จัดตามที่ผู้สอนอาสา วิชาสอน	18	64.3	27	54.0

*ตอบได้หลายข้อ

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า การจัดอาจารย์เข้าสอนรายวิชาต่าง ๆ นั้น ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ แสดงความคิดเห็นตรงกันว่า ผู้จัดอาจารย์เข้าสอนรายวิชาต่าง ๆ คือ หัวหน้าภาควิชาภาษาไทย โดยผู้บริหาร แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 67.9 อาจารย์แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 82.0 กรณีในการจัดอาจารย์เข้าสอนทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ ส่วนใหญ่ แสดงความคิดเห็นตรงกันว่า จัดตามความรู้ความสามารถของผู้สอน โดยผู้บริหารแสดงความคิดเห็น ร้อยละ 82.1 อาจารย์แสดงความคิดเห็น ร้อยละ 82.0 รองลงไปคือ จัดตามที่ผู้สอนอาสาเข้าสอน โดยผู้บริหารแสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 64.3 อาจารย์แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 54.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19

ความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา เกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร						
มีความรู้ภาษาไทยอย่างลึกซึ้ง	2	7.1	3	6.0	8	6.2
มีความรู้ภาษาไทยอย่างผิวเผิน	1	3.6	6	12.0	35	27.1
สอนภาษาไทยได้ทั้งระดับประถม, มัธยม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	11	39.3	26	52.0	40	31.0
สอนวิชาต่าง ๆ ในหมวดภาษาไทย ระดับมัธยมได้	12	42.9	11	22.0	33	25.6
สอนวิชาใด ๆ ก็ได้ในระดับประถม	2	7.1	4	8.0	13	10.1

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 42.9 เห็นว่าหลักสูตรนี้สามารถจะผลิตครูภาษาไทยที่สอนวิชาต่าง ๆ ในหมวดวิชาภาษาไทยได้ รองลงไปคือสามารถสอนภาษาไทยในระดับประถม, มัธยมได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวนร้อยละ 39.3 แต่อาจารย์ส่วนใหญ่และนักศึกษามากกว่ามีความเห็นตรงกันคือหลักสูตรนี้จะช่วยให้ผลิตครูที่สอนภาษาไทยได้ทั้งระดับประถมและมัธยมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีอาจารย์ และนักศึกษา แสดงความคิดเห็นร้อยละ 52.0 และ 31.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 20

ปัญหาที่อาจารย์ประสบในการเรียนการสอนภาษาไทย

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาที่ประสบ				
ไม่สามารถสอนไค้กลุ่มเนื้อหาทั้งหมด	13	46.4	28	56.0
ขาดความร่วมมือระหว่างวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน	6	21.4	12	24.0
ขาดความร่วมมือของอาจารย์ในภาควิชาเดียวกัน	6	21.4	8	16.0
ให้อิสระแก่ผู้สอนเกินไปทำให้ขอบเขตของเนื้อหาวิชาเดียวกันไม่เท่ากัน	15	53.6	19	38.0

จากตารางที่ 20 จะเห็นว่าปัญหาที่ประสบในการเรียนการสอนภาษาไทยคือผู้บริหารส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 53.6 เห็นว่าเกิดจากการให้อิสระแก่ผู้สอนเกินไปทำให้ขอบเขตของเนื้อหาวิชาเดียวกันไม่เท่ากัน แต่อาจารย์ส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 56.0 เห็นว่า ปัญหาที่อาจารย์ประสบอยู่คือ ไม่สามารถสอนไค้กลุ่มเนื้อหาทั้งหมด

ตารางที่ 21

ปัญหาการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร		อาจารย์		นักศึกษา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดจากนักศึกษา						
ขาดความรับผิดชอบ	4	14.3	8	16.0	18	14.0
ขาดความกระตือรือร้น	5	17.8	10	20.0	21	16.3
ไม่เห็นคุณค่าของภาษาไทย	1	3.6	5	10.0	10	7.7
เคยชินกับการสอนแบบบรรยาย	10	35.7	11	22.0	31	24.0
ขาดความร่วมมือในการจัดกิจกรรม	1	3.6	4	8.0	13	10.1
ขาดทักษะในการใช้แหล่งวิชาการ เพื่อการค้นคว้า	7	25.0	12	24.0	36	27.9
2. ปัญหาจัดการเรียนการสอนที่เกิดจากอาจารย์						
มีงานอื่นต้องทำจนล้นมือ	7	25.0	16	32.0	40	31.0
ขาดความรับผิดชอบต่องานสอน	3	10.7	9	18.0	25	19.3
มีความเหนื่อยหน่ายไม่กระตือรือร้น	9	32.1	15	30.0	38	29.6
ขาดความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน						
อย่างแท้จริง	5	17.9	10	20.0	26	20.1
ไม่มีปัญหา	4	14.3	0	0.0	0	0.0
3. ปัญหาในการปรับปรุงการเรียนการสอน ภาษาไทย						
ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร วิทยาลัย	1	3.6	8	16.0	32	24.8
การขาดความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้รวม งาน	10	35.7	14	28.0	33	25.6
ขาดงบประมาณในการปรับปรุงการเรียน การสอน	17	60.7	28	56.0	64	49.6

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดจากนักศึกษา
 ผู้บริหารส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 35.7 เห็นว่าเกิดจากนักศึกษาเคยชินกับการสอนแบบ
 บรรยาย อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่ เห็นสอดคล้องกันว่า นักศึกษาขาดทักษะในการ
 ใ้แหล่งวิชาการเพื่อการค้นหา โดยอาจารย์จำนวน ร้อยละ 24.0 นักศึกษา จำนวน
 ร้อยละ 27.9

ปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดจากอาจารย์ ผู้บริหารส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ
 32.1 เห็นว่าอาจารย์มีความเหนื่อยหน่ายไม่กระตือรือร้น อาจารย์ และนักศึกษาส่วนใหญ่
 เห็นสอดคล้องกันว่า เกิดจากอาจารย์มีงานอื่นทำจนล้นมือ โดยอาจารย์จำนวน ร้อยละ
 32.0 นักศึกษา จำนวนร้อยละ 31.0

ปัญหาการปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาไทย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา
 ส่วนใหญ่ เห็นว่าเกิดจากการขาดงบประมาณในการปรับปรุงการเรียนการสอนโดยผู้บริหาร
 แสดงความคิดเห็นจำนวนร้อยละ 60.7 อาจารย์ จำนวนร้อยละ 56.0 และนักศึกษา
 จำนวน ร้อยละ 49.6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาทัศนการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย	\bar{X}	S.D	ความหมาย
1. การเปิดสอนวิชา แยกจากหลักสูตร	2.10	0.83	น้อย	2.30	0.78	น้อย	2.59	0.85	น้อย
2. ไม่มีหลักสูตรให้ศึกษาอย่างเพียงพอ	2.17	0.90	น้อย	2.34	0.78	น้อย	2.72	0.84	มาก
3. ขาดประมวลการสอน	2.39	0.69	น้อย	2.56	0.86	น้อย	2.54	0.75	น้อย
4. ขาดประมวลรายวิชา	2.32	0.61	น้อย	2.66	0.76	มาก	2.52	0.79	น้อย
5. ขาดคู่มือการสอน	2.57	0.79	น้อย	2.72	0.83	มาก	2.52	0.86	น้อย
6. ขาดเอกสารประกอบการเรียน	2.78	0.79	มาก	2.74	0.75	มาก	2.51	0.90	น้อย
7. การนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาไทยไปใช้ในการเรียนการสอน	2.35	0.62	น้อย	2.40	0.76	น้อย	2.49	0.81	น้อย

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า การขาดเอกสารประกอบการเรียน ผู้บริหาร และอาจารย์ เห็นว่าเป็นปัญหามาก นอกจากนี้อาจารย์ ยังเห็นว่า การขาดประมวลรายวิชา, ขาดคู่มือการสอนเป็นปัญหามาก แต่นักศึกษาเห็นว่า การไม่มีหลักสูตรให้ศึกษาอย่างเพียงพอ เป็นปัญหามาก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาการจกเนื้อหาวิชาในวิชาเอกภาษาไทย ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ความสอดคล้องของเนื้อหาที่มุ่งหมาย	2.14	0.52	น้อย	2.38	0.67	น้อย	2.48	0.76	น้อย
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาที่วางพื้นฐาน ของนักเรียน	2.50	0.64	น้อย	2.76	0.66	มาก	2.55	0.72	น้อย
3. เนื้อหาวิชาที่ซ้ำซ้อนกัน	2.17	0.61	น้อย	2.64	0.72	มาก	2.60	0.86	มาก
4. ความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา	2.32	0.61	น้อย	2.50	0.54	น้อย	2.39	0.75	น้อย
5. ขอบเขตของเนื้อหาที่เกินไป	2.25	0.55	น้อย	2.76	0.72	มาก	2.58	0.84	น้อย
6. เนื้อหาทันสมัยและไม่ทันสมัย	2.07	0.54	น้อย	2.10	0.61	น้อย	2.37	0.71	น้อย
7. จำนวนหน่วยกิตไม่พอดีกับเนื้อหา	2.42	0.69	น้อย	2.62	0.75	มาก	2.62	0.83	มาก
8. เวลาที่กำหนดไว้ไม่พอดีกับเนื้อหา	2.67	0.61	มาก	2.83	0.73	มาก	2.60	0.81	มาก
9. การนำเนื้อหาที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์ใน การสอนนักเรียนระดับประถมศึกษา	2.64	0.78	มาก	2.76	0.77	มาก	2.31	0.92	น้อย
10. การนำเนื้อหาที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์ใน การสอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	2.39	0.63	น้อย	2.36	0.75	น้อย	2.43	0.85	น้อย

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นสอดคล้องกันว่า เวลาที่กำหนดไว้ไม่พอดีกับเนื้อหา เป็นปัญหา
มาก ผู้บริหารกับอาจารย์เห็นพ้องกันว่า การนำเนื้อหาที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์ในการสอนนักเรียนระดับประถมศึกษา เป็นปัญหามาก อาจารย์

ปัญหาการจกกิจกรรมการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับบทเรียน	2.32	0.51	น้อย	2.36	0.66	น้อย	2.55	0.72	น้อย
2. สถานที่ไม่เหมาะสมที่จะจัดกิจกรรม	2.25	0.65	น้อย	2.34	0.66	น้อย	2.47	0.73	น้อย
3. ขาดอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรม	2.60	0.69	มาก	2.62	0.66	มาก	2.76	0.80	มาก
4. ความร่วมมือของนักกีฬาในการจัดกิจกรรม	2.17	0.55	น้อย	2.24	0.59	น้อย	2.69	0.86	มาก
5. ความกระตือรือร้นของนักกีฬาในการร่วมกิจกรรม
	2.21	0.69	น้อย	2.26	0.63	น้อย	2.31	0.76	น้อย
6. ความร่วมมือของอาจารย์ในการจัดกิจกรรม	2.32	0.61	น้อย	2.22	0.74	น้อย	2.41	0.81	น้อย
7. การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร	2.42	0.69	น้อย	2.36	0.75	น้อย	2.41	0.79	น้อย
8. การจัดหาแหล่งเงินจากการในชุมชน	2.57	0.69	น้อย	2.32	0.79	น้อย	2.31	0.85	น้อย
9. งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย	3.03	0.79	มาก	2.86	1.01	มาก	2.79	0.98	มาก
10. การสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทย	2.32	0.67	น้อย	2.30	0.81	น้อย	2.39	0.79	น้อย

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า การขาดอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรม และงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย ผู้บริหาร อาจารย์ และนักกีฬาร่วมใหญ่ เห็นตรงกันว่าเป็นปัญหามาก นอกจากนี้ นักศึกษายังเห็นว่า ความร่วมมือของนักกีฬาในการจัดกิจกรรม เป็นปัญหามาก

ปัญหาการดำเนินการสอนของอาจารย์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การนำเทคโนโลยี	2.03	2.39	น้อย	1.94	0.51	น้อย	2.31	0.73	น้อย
2. ความสามารถในการจูงใจผู้เรียน	2.10	0.42	น้อย	1.94	0.51	น้อย	2.57	0.70	น้อย
3. ความสามารถในการอธิบาย	2.03	0.49	น้อย	1.94	0.64	น้อย	2.36	0.72	น้อย
4. ความสามารถในการตั้งคำถาม	2.17	0.48	น้อย	2.18	0.60	น้อย	2.21	0.73	น้อย
5. การเสริมกำลังใจในแลผู้เรียน	2.14	0.45	น้อย	2.10	0.46	น้อย	2.00	0.76	น้อย
6. การกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น	2.28	0.56	น้อย	2.28	0.73	น้อย	2.24	0.77	น้อย
7. การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม	2.21	0.50	น้อย	2.14	0.61	น้อย	2.19	0.67	น้อย
8. การแบ่งเวลาในการจัดกิจกรรม	2.35	0.52	น้อย	2.34	0.68	น้อย	2.31	0.76	น้อย
9. การมอบหมายงานให้นักศึกษาทำ	2.25	0.59	น้อย	2.30	0.77	น้อย	2.72	0.82	มาก

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า การดำเนินการสอนของอาจารย์ ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่าปัญหาทุกด้าน เป็นปัญหาน้อย ยกเว้นนักศึกษาเห็นว่า การมอบหมายงานให้นักศึกษาทำเป็นปัญหามาก

ปัญหาการใช้สื่อการสอนตามความกึกเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. การรู้จักใช้ของสื่อการสอน	2.28	0.46	น้อย	2.12	0.52	น้อย	2.38	0.63	น้อย
2. การผลิตสื่อการสอน	2.60	0.63	มาก	2.36	0.75	น้อย	2.49	0.77	น้อย
3. ความคล่องตัวในการใช้สื่อการสอน	2.46	0.64	น้อย	2.32	0.59	น้อย	2.58	0.67	น้อย
4. เวลาในการใช้สื่อการสอน	2.39	0.50	น้อย	2.32	0.62	น้อย	2.28	0.63	น้อย
5. การเป็นตัวอย่างในการใช้สื่อการสอนให้กับนักศึกษา	2.25	0.52	น้อย	2.26	0.60	น้อย	2.51	0.73	น้อย
6. การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอน	2.25	0.52	น้อย	2.36	0.63	น้อย	2.44	0.76	น้อย
7. หนังสือค้นคว้า อ้างอิง มีไม่เพียงพอ	2.82	0.72	มาก	2.68	0.82	มาก	2.75	0.88	มาก
8. ห้องสมุดไม่เป็นแหล่งวิชาการที่ดีพอ	2.71	0.85	มาก	2.66	0.69	มาก	2.52	0.84	น้อย
9. งบประมาณสำหรับการจัดสื่อการสอนมีน้อย	2.92	0.72	มาก	2.80	0.86	มาก	2.81	0.87	มาก

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่า ท่านการใช้สื่อการสอน ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นว่า หนังสือค้นคว้า อ้างอิง มีไม่เพียงพอ งบประมาณสำหรับการจัดสื่อการสอนมีน้อย เป็นปัญหามาก นอกจากนี้ ผู้บริหาร และอาจารย์ยังเห็นพ้องกันว่า การที่ห้องสมุดไม่เป็นแหล่งวิชาการที่ดีพอ เป็นปัญหามาก

ตารางที่ 27

ปัญหาการวัดและประเมินผล ตามความเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ความสม่ำเสมอในการวัดผล	2.14	0.48	น้อย	2.16	0.62	น้อย	2.42	0.73	น้อย
2. การวัดผลให้บรรลุความมุ่งหมายที่ทางไว้	2.17	0.48	น้อย	2.18	0.56	น้อย	2.40	0.66	น้อย
3. ความเป็นมาตรฐานของข้อสอบ	2.39	0.57	น้อย	2.38	0.64	น้อย	2.51	0.78	น้อย
4. การประเมินผลการเริ่มการสอบ	2.25	0.52	น้อย	2.16	0.58	น้อย	2.41	0.70	น้อย
5. ความยุติธรรมในการตัดเกรด	2.00	0.54	น้อย	2.12	0.63	น้อย	2.33	0.76	น้อย
6. การติดตามผลการเริ่มการสอบ	2.28	0.53	น้อย	2.32	0.68	น้อย	2.34	0.81	น้อย
7. ระเบียบการวัดผลที่ปฏิบัติอยู่	2.10	0.50	น้อย	2.16	0.58	น้อย	2.42	0.70	น้อย

จากตารางที่ 27 จะเห็นว่า การวัดและประเมินผล ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ต่างก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ทุกข้อ เป็นปัญหาน้อย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28

ปัญหาตามการจัดบุคลากร ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา

รายการ	ผู้บริหาร			อาจารย์			นักศึกษา		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. จำนวนอาจารย์ที่พอกับรายวิชาในหลักสูตร	2.17	0.77	น้อย	2.32	0.74	น้อย	2.65	0.82	มาก
2. ความรับผิดชอบภาระงานสอนของอาจารย์	2.35	0.62	น้อย	2.19	0.63	น้อย	2.55	0.76	น้อย
3. การมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคลากร	2.25	0.65	น้อย	2.22	0.62	น้อย	2.47	0.73	น้อย
4. ความแตกต่างระหว่างวัยของนักศึกษาทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน	2.17	0.61	น้อย	2.24	0.74	น้อย	2.43	0.84	น้อย
5. ความแตกต่างทางความรู้พื้นฐานของนักศึกษาทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน	2.64	0.68	มาก	2.54	0.81	น้อย	2.55	0.77	น้อย

จากตารางที่ 28 จะเห็นว่า การจัดการจัดบุคลากร ผู้บริหาร เห็นว่า ความแตกต่างทางความรู้พื้นฐานของนักศึกษาทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน เป็นปัญหามาก นักศึกษา เห็นว่า จำนวนของอาจารย์ที่พอกับรายวิชาในหลักสูตร เป็นปัญหามาก ส่วนอาจารย์ เห็นว่าทุกข้อเป็นปัญหาน้อย

เปรียบเทียบปัญหาการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของอาจารย์ กับ ผู้บริหาร อาจารย์ กับ นักศึกษา และผู้บริหาร กับ นักศึกษา

รายการ	อาจารย์ กับ ผู้บริหาร		อาจารย์ กับ นักศึกษา		ผู้บริหาร กับ นักศึกษา	
	F	t	F	t	F	t
1. การ เปิดสอนวิชา เลือจากหลักสูตร	1.13	1.00	1.18	2.07*	1.04	2.88*
2. ไม่มีหลักสูตรให้ศึกษาอย่าง เพียงพอ	1.33	0.85	1.15	2.71*	1.14	3.23*
3. ขาดประจวบการสอน	1.55	0.85	1.31	0.14	1.18	1.00
4. ขาดประมวลรายวิชา	1.55	1.88	1.08	1.00	1.67	1.33
5. ขาดคู่มือการสอน	1.10	0.71	1.07	1.33	1.18	0.29
6. ขาดเอกสารประกอบการ เรียน	1.10	-0.21	1.44	1.53	1.29	1.50
7. การนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาไทยไปใช้ในการ เรียนการสอน	1.50	0.28	1.13	0.64	1.70	0.88

t* = ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่า ปัญหาการบริหารหลักสูตร อาจารย์ กับ ผู้บริหาร เห็นว่าทุกข้อเป็นปัญหาที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่อาจารย์กับนักศึกษา และ ผู้บริหารกับนักศึกษา มีความเห็นว่าเป็นปัญหา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในข้อ 1 (การ เปิดสอนวิชา เลือจากหลักสูตร) ข้อ 2 (ไม่มีหลักสูตรให้ศึกษาอย่าง เพียงพอ) โดยนักศึกษา เห็นว่าเป็นปัญหา มากกว่า อาจารย์ และผู้บริหาร (ข้อ 1 \bar{X} = 2.59 ข้อ 2 \bar{X} = 2.72)

เปรียบเทียบทัศนคติการจัดเนื้อหา รายวิชาในวิชาเอกภาษาไทย ตามความคิดเห็นของอาจารย์กับผู้บริหาร อาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา

รายการ	อาจารย์กับผู้บริหาร		อาจารย์กับนักศึกษา		ผู้บริหารกับนักศึกษา	
	F	t	F	t	F	t
1. ความสอดคล้องของ เนื้อหา กับจุดมุ่งหมาย	1.66	1.60	1.28	0.76	2.13*	-2.83*
2. ความเหมาะสมของ เนื้อหา กับความรู้พื้นฐานของนักเรียน	1.06	1.62	1.19	1.75	1.26	0.36
3. เนื้อหา ระหว่างวิชาที่ซ้ำซ้อนกัน	1.39	2.76*	1.42	0.29	1.98*	0.79
4. ความต่อเนื่องของ เนื้อหา ระหว่างวิชา	1.03	-1.93	1.48	0.92	1.43	0.50
5. ขอบเขตของ เนื้อหา กว้างเกินไป	1.71	3.18*	1.36	1.29	2.33*	-2.54*
6. เนื้อหา ละเอียดและน่าสนใจ	1.27	0.20	1.35	2.25*	1.72	2.14*
7. จำนวนหน่วยกิตไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	1.18	1.11	1.22	0	1.44	1.25
8. เวลาที่กำหนดไว้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา	1.11	0.89	1.23	1.64	1.76*	0.5
9. การนำเนื้อหาที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์ในการสอน นักเรียนระดับประถมศึกษา	1.02	0.63	1.42	3.00*	1.39	1.83
10. การนำเนื้อหาที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์ในการสอน นักเรียนระดับมัธยมศึกษา	1.41	-0.17	1.28	0.50	1.82	-0.29

F* = ความแปรปรวนของตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญ

*

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่า ปัญหาค่านเนื้อหารายวิชาในวิชาเอกภาษาไทย อาจารย์กับผู้บริหาร มีความเห็นว่าเป็นปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในข้อ 3 (เนื้อหาระหว่างวิชาที่ซ้ำซ้อนกัน) และข้อ 5 (ขอบเขตของเนื้อหากว้างเกินไป) โดยอาจารย์มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร (ข้อ 3 $\bar{X} = 2.64$, ข้อ 5 $\bar{X} = 2.76$)

อาจารย์กับนักศึกษา ปัญหาที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ข้อ 6 (เนื้อหาล้าสมัย และไม่น่าสนใจ) ข้อ 9 (การนำเนื้อหาที่ได้เรียนไปใช้ประโยชน์ในการสอนแก่เรียนระดับประถมศึกษา) โดยข้อ 6 นักศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์ ($\bar{X} = 2.37$) ข้อ 9 อาจารย์เห็นว่าเป็นปัญหามากกว่านักศึกษา ($\bar{X} = 2.76$)

ผู้บริหารกับนักศึกษา ปัญหาที่ผู้บริหารกับนักศึกษามีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ปัญหาในข้อที่ 1 (ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดมุ่งหมาย) ข้อ 5 (ขอบเขตของเนื้อหาเกินไป) ข้อ 6 (เนื้อหาล้าสมัยและไม่น่าสนใจ) โดยนักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร (ข้อ 1 $\bar{X} = 2.48$, ข้อ 5 $\bar{X} = 2.58$, ข้อ 6 $\bar{X} = 2.37$)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบปัญหาในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามความคิดเห็นของ อาจารย์กับผู้บริหาร อาจารย์กับ
นักศึกษา และ ผู้บริหารกับนักศึกษา

รายการ	อาจารย์กับผู้บริหาร		อาจารย์กับนักศึกษา		ผู้บริหารกับนักศึกษา	
	F	t	F	t	F	t
1. การเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับบทเรียน	1.67	0.27	1.19	1.58	1.99*	-1.92
2. สถานที่ไม่เหมาะสมที่จะจัดกิจกรรม	1.03	0.56	1.22	-1.08	1.26	1.57
3. ขาดอุปกรณ์ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรม	1.06	0.18	1.46	-1.07	1.34	1.00
4. ความร่วมมือของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม	1.15	0.07	2.12*	-4.09*	2.44*	4.00*
5. ความกระตือรือร้นของนักศึกษาในการรวมกิจกรรม	1.19	0.05	1.45	-0.38	1.21	0.66
6. ความร่วมมือของอาจารย์ในการจัดกิจกรรม	1.47	-0.02	1.19	-1.35	1.76*	-4.00*
7. การสนับสนุนจากฝ่ายบริหาร	1.18	-0.33	1.10	0.56	1.31	0.06
8. การใช้แหล่งวิทยากรในชุมชน	1.31	-1.25	1.15	0.07	1.51	1.52
9. งบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรมมีน้อย	1.63	-0.74	1.06	0.41	1.53	1.26
10. การสนับสนุนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทย	1.46	-0.11	1.05	0.69	1.39	0.46

F* = ความแปรปรวนของตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญ

t* = ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 31 จะเห็นได้ว่าปัญหาคานการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
อาจารย์กับผู้บริหาร มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อาจารย์กับนักศึกษา ปัญหาที่อาจารย์กับนักศึกษา มีความเห็นว่าเป็นปัญหาแตก
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ข้อ 4 (ความร่วมมือของนักศึกษาในการจัด
กิจกรรม) โดยนักศึกษาเห็นว่าปัญหามากกว่าอาจารย์ ($\bar{X} = 2.69$)

ผู้บริหารกับนักศึกษา ปัญหาที่ผู้บริหารกับนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ข้อ 4 (ความร่วมมือของนักศึกษาในการจัดกิจกรรม)
และข้อ 6 (ความร่วมมือของอาจารย์ในการจัดกิจกรรม) โดยนักศึกษามีความเห็น
ว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร (ข้อ 4 $\bar{X} = 2.69$, ข้อ 6 $\bar{X} = 2.41$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบปัญหาในด้านการดำเนินการสอนของอาจารย์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์กับผู้บริหาร อาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา

รายการ	อาจารย์กับผู้บริหาร		อาจารย์กับนักศึกษา		ผู้บริหารกับนักศึกษา	
	F	t	F	t	F	t
1. การนำเข้าสู่บทเรียน	1.71	-0.75	2.04*	-4.11*	3.50*	-3.11*
2. ความสามารถในการจูงใจผู้เรียน	1.47	-1.33	1.88*	-7.00*	2.77*	-4.70*
3. ความสามารถในการอธิบาย	1.70	0.60	1.26	3.50*	2.15*	-3.00*
4. ความสามารถในการตั้งคำถาม	1.56	0.07	1.48	0.25	2.31*	-0.36
5. การเสริมกำลังใจให้แก่ผู้เรียน	1.04	-0.33	2.72	1.11	2.85*	1.27
6. การกระตุ้นให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น	1.69	0	1.11	0.31	1.89*	0.31
7. การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรม	1.48	0.50	1.20	0.33	1.79*	0.18
8. การแบ่งเวลาในการจัดกิจกรรม	1.71	-0.06	1.24	0.25	2.13*	0.33
9. การมอบหมายงานให้นักศึกษาทำ	1.70	0.27	1.13	-3.20*	1.93*	-3.62*

F* = ความแปรปรวนของตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญ

t* = ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 จะเห็นได้ว่า ปัญหาด้านการดำเนินการสอนของอาจารย์ อาจารย์กับผู้บริหาร มีความเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา เห็นว่า การดำเนินการสอนของ อาจารย์ ที่เป็นปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ข้อ 1 (การนำเข้าสู่ บทเรียน) ข้อ 2 (ความสามารถในการจูงใจผู้เรียน) ข้อ 3 (ความสามารถในการ อธิบาย) และข้อ 9 (การมอบหมายงานให้นักศึกษาทำ) โดยนักศึกษา มีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์และผู้บริหาร (ข้อ 1 \bar{X} = 2.31, ข้อ 2 \bar{X} = 2.57, ข้อ 3 \bar{X} = 2.36 และ ข้อ 9 \bar{X} = 2.72)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบปัญหาการไร้สื่อการสอน ตามความคิดเห็นของ อาจารย์กับผู้บริหาร อาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา

รายการ	อาจารย์กับผู้บริหาร		อาจารย์กับนักศึกษา		ผู้บริหารกับนักศึกษา	
	F	t	F	t	F	t
1. การไร้แหล่งสื่อการสอน	1.27	-1.33	1.46	-2.60	1.87*	-1.00
2. การผลิตสื่อการสอน	1.41	-1.33	1.05	1.00	1.50	0.73
3. ความถูกต้องตัวในสื่อการสอน	1.23	-0.93	1.28	-2.36	1.09	0.92
4. เวลาในการใช้สื่อการสอน	1.53	-0.50	1.03	0.36	1.58	0.91
5. การเข้าถึงช่องทางในการใช้สื่อการสอนให้กับนักศึกษา	1.33	0.07	1.48	-2.33*	1.97*	2.16*
6. การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอน	1.46	0.73	1.45	-0.61	2.13*	-1.58
7. หนังสือบทความอ้างอิง มีไม่เพียงพอ	1.29	-0.74	1.15	-0.46	1.49	0.41
8. ห้องสมุดไม่เป็นที่ของวิชาการที่เพียงพอ	1.51	-0.26	1.48	1.00	1.02	1.12
9. งบประมาณสำหรับการจัดสื่อการสอนน้อย	1.42	-0.60	1.02	-0.07	1.46	0.65

F* = ความแปรปรวนของตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญ

t* = ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

จากตารางที่ 33 จะเห็นได้ว่า ปัญหาด้านการใช้สื่อการสอน อาจารย์กับผู้บริหาร มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อาจารย์กับนักศึกษา เห็นว่าปัญหาด้านการใช้สื่อการสอน ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ปัญหาข้อที่ 1 (การรู้จักใช้แหล่งสื่อการสอน) ข้อที่ 3 (ความคล่องตัวในการใช้สื่อการสอน) ข้อที่ 5 (การเป็นตัวอย่างในการใช้สื่อการสอนให้กับนักศึกษา) โดยนักศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์ (ข้อ 1 \bar{X} = 2.38, ข้อ 3 \bar{X} = 2.58, ข้อ 5 \bar{X} = 2.51)

ผู้บริหารกับนักศึกษา เห็นว่าปัญหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ปัญหาข้อที่ 5 (การเป็นตัวอย่างในการใช้สื่อการสอนให้กับนักศึกษา) โดยนักศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร (\bar{X} = 2.51)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 34

เปรียบเทียบพฤติกรรมการวัดและประเมินผล ตามความคิดเห็นของ อาจารย์กับผู้บริหาร อาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา

รายการ	อาจารย์กับผู้บริหาร		อาจารย์กับนักศึกษา		ผู้บริหารกับนักศึกษา	
	F	t	F	t	F	t
1. ความสม่ำเสมอในการวัดผล	1.66	0.14	1.38	-2.16*	2.31*	-2.54*
2. การวัดผลใหม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้	1.36	0.08	1.38	-1.29	1.89*	-2.09*
3. ความเห็นและการฐานของข้อสอบ	1.26	0.07	1.48	1.00	1.87*	-0.92
4. การประเมินผลการเรียนการสอน	1.24	-0.60	1.45	2.08*	1.81*	-1.33
5. ความยุติธรรมในการตัดเกรด	1.36	-0.80	1.45	1.61	1.98*	-2.75*
6. การติดตามผลการเรียนการสอน	1.64	0.25	1.41	0.79	2.33*	-0.50
7. ระเบียบการวัดผลที่ปฏิบัติอยู่	1.34	0.43	1.45	2.16*	1.96*	-2.90*

F* = ความแปรปรวนของตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญ

t* = ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

จากตารางที่ 34 จะเห็นว่า ปัญหาด้านการวัดและประเมินผล อาจารย์กับผู้บริหาร เห็นว่าทุกปัญหาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อาจารย์กับนักศึกษา เห็นว่าปัญหาด้านการวัดและประเมินผลที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ข้อ 1 (ความสม่ำเสมอในการวัดผล) ข้อ 4 (การประเมินผลการเรียนการสอน) และข้อ 7 (ระเบียบการวัดผลที่ปฏิบัติอยู่) โดยนักศึกษาเห็นว่าปัญหามากกว่าอาจารย์ (ข้อ 1 $\bar{X} = 2.42$, ข้อ 4 $\bar{X} = 2.41$, ข้อ 7 $\bar{X} = 2.42$)

ผู้บริหารกับนักศึกษา เห็นว่าปัญหาด้านการวัดและประเมินผลที่เป็นปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 คือ ข้อ 1 (ความสม่ำเสมอในการวัดผล) ข้อ 2 (การวัดผลใ้ห้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้) ข้อ 5 (ความยุติธรรมในการตัดเกรด) ข้อ 7 (ระเบียบการวัดผลที่ปฏิบัติอยู่) โดยนักศึกษาเห็นว่าปัญหามากกว่าผู้บริหาร (ข้อ 1 $\bar{X} = 2.42$, ข้อ 2 $\bar{X} = 2.40$, ข้อ 5 $\bar{X} = 2.33$ และ ข้อ 7 $\bar{X} = 2.42$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เปรียบเทียบปัจจัยกับการจัดบุคลากร ตามความคิดเห็นของ อาจารย์กับผู้บริหาร อาจารย์กับนักศึกษา และผู้บริหารกับนักศึกษา

รายการ	อาจารย์กับผู้บริหาร		อาจารย์กับนักศึกษา		ผู้บริหารกับนักศึกษา	
	F	t	F	t	F	t
1. จำนวนอาจารย์ที่พอเหมาะกับวิชาในหลักสูตร	1.08	0.79	1.22	-2.36*	1.13	3.00*
2. ความรับผิดชอบต่องานสอนของอาจารย์	1.03	-1.00	1.45	-3.0*	1.50	1.33
3. การมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคลากร	1.09	-0.19	1.38	-2.08*	1.26	1.57
4. ความแตกต่างระหว่างวัยของนักศึกษาทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน	1.47	0.41	1.20	-1.35	1.89*	1.86
5. ความแตกต่างทางความรู้พื้นฐานของนักศึกษาทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอน	1.41	-0.53	1.10	-0.07	1.28	0.60

F* = ความแปรปรวนของตัวอย่าง อย่างมีนัยสำคัญ

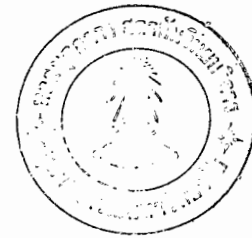
t* = ความมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 35 จะเห็นว่า ปัญหาด้านการจัดบุคลากร อาจารย์กับผู้บริหาร มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่อาจารย์กับนักศึกษามีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในข้อ 1 (จำนวนอาจารย์กับรายวิชาในหลักสูตร) ข้อ 2 (ความรับผิดชอบของงานสอนของอาจารย์) ข้อ 3 (การมอบหมายงานให้ตรงกับความรู้ความสามารถของบุคลากร) โดยนักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าอาจารย์ (ข้อ 1 \bar{X} = 2.65, ข้อ 2 \bar{X} = 2.55, และข้อ 3 \bar{X} = 2.42)

ส่วนผู้บริหารกับนักศึกษา มีความเห็นว่าเป็นปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในข้อ 1 (จำนวนอาจารย์กับรายวิชาในหลักสูตร) โดยนักศึกษามีความเห็นว่าเป็นปัญหามากกว่าผู้บริหาร (\bar{X} = 2.65)

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 36

ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร *

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ควรให้นักศึกษาที่ไม่ได้วุฒิปริญญาตรีศึกษาระดับสูง เรียนวิชาพื้นฐานทางภาษาไทยเช่น ประวัติวรรณคดี โดยไม่คิดหน่วยกิต	5	31.25
2. ผู้จัดอาจารย์เข้าสอนควรบอกให้อาจารย์ผู้สอนรูล่วงหน้า เพื่อจะได้มีโอกาสเตรียมการสอน	8	50.0
3. ควร เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนวิชาเลือกอย่าง กว้างขวาง	11	68.75
4. ควรให้อาจารย์ผู้สอนรับผิดชอบงานสอนมากกว่างานพิเศษอื่นๆ	10	62.50
5. ภาควิชาภาษาไทยควรใช้สื่อการสอนร่วมกับภาควิชาอื่น ๆ เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา ควรใช้ร่วมกับภาควิชาภาษาอังกฤษ สื่อการสอนที่เป็นเครื่องฉายต่าง ๆ ควรใช้ร่วมกับภาควิชาเทคโนโลยี	4	25.0
6. ภาควิชาเทคโนโลยีควร เป็นศูนย์บริการสื่อการสอน	8	50.0
7. อาจารย์ผู้สอนควรมีโอกาสเข้าร่วมประชุมสัมมนาเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยระดับปริญญาตรีปีละ 1 ครั้ง	3	18.75

* มีผู้บริหารให้ข้อเสนอแนะ 16 คน แต่ละคนให้ข้อเสนอแนะหลายข้อ

จากตารางที่ 36 จะเห็นได้ว่า ข้อเสนอแนะที่ผู้บริหารให้ข้อเสนอแนะมากที่สุด คือ การให้นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกเรียนวิชาเลือกได้อย่างกว้างขวาง จำนวนร้อยละ 68.75 รองลงไปที่คือ การรับผิดชอบของงานสอนของอาจารย์ โดยมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ร้อยละ 62.50

ตารางที่ 37

ข้อเสนอแนะของอาจารย์ *

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. วิชาสัมมนาการใช้ภาษาไทยควรเปลี่ยนเป็นวิชาสัมมนาการสอนภาษาไทย	15	48.38
2. ควรจัดให้มีการสัมมนาในรายวิชาต่าง ๆ เมื่อสอนไปได้ 1-2 ภาคเรียนแล้ว เพื่อปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมและมีประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด	18	58.06
3. นักศึกษาที่ไม่มีวุฒิปริญญาตรีวิชาการศึกษาระดับสูง ควรให้เรียนวิชาบังคับ ที่เป็นพื้นฐานภาษาไทย เช่น ประวัติวรรณคดี เพิ่มขึ้น โดยไม่คิดหน่วยกิต	28	90.32
4. ควรเพิ่มวิชา "การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทย" เข้ามาในหลักสูตร	21	67.74

* มีอาจารย์ที่ขอเสนอแนะ 31 คน แต่ละคนให้ขอเสนอแนะหลายข้อ

จากตารางที่ 37 สรุปได้ว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ คือจำนวน ร้อยละ 90.32 เสนอแนะให้นักศึกษาที่ไม่เคยเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการชั้นสูง ได้เรียนวิชาบังคับที่เป็นพื้นฐานภาษาไทยเพิ่มขึ้น โดยไม่คิดค่าหน่วยกิต เช่น วิชาประวัติวรรณคดี รองลงไป คือ จำนวนร้อยละ 67.74 เห็นว่า ควรเพิ่มวิชา "การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทย" เข้ามาในหลักสูตร

ตารางที่ 38

ข้อเสนอแนะของนักศึกษา *

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับวิชาเอกภาษาไทย		
1.1 วิชาที่ควรเพิ่มเข้ามาในหลักสูตร		
1. การแต่งคำประพันธ์	46	58.22
2. การวิเคราะห์โครงสร้างภาษาไทย	28	35.44
3. ประวัติวรรณคดี	53	67.08
4. วรรณคดีล้านนา	8	10.12
1.2 ควรให้นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนวิชาเลือกได้อย่างเสรี	67	84.81
1.3 วรรณกรรมท้องถิ่นควรได้รับความสนใจจากผู้สอนและผู้เรียนให้มาก	25	31.64
1.4 ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตของวิชาเอก เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้อย่างลึกซึ้งเพียงพอ	31	39.24
1.5 วิชาที่นักศึกษาสนใจแต่ไม่มีผู้สอน ควรจะเชิญผู้สอนที่มีความสามารถจากท้องถิ่นมาสอน	15	18.98
1.6 ควรเชิญวิทยากรที่มีความรู้ทางภาษาไทยอย่างแตกฉานมาบรรยายให้นักศึกษาฟังอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	9	11.39
2. ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู		
2.1 ในวิชาชีพครู หลักสูตรได้กำหนดวิชาเลือกไว้อย่างกว้างขวาง ควรให้นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกเรียนวิชาเลือกอย่างเสรี	42	53.16

ตารางที่ 38 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
2.2 วิชาสอนวิชาเอก และวิชาสอนวิชาโทซ้ำซ้อนกันในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง จึงไม่ควรเรียนในชั้นนี้	12	15.18
2.5 วิชาการมัธยมศึกษา ซ้ำซ้อนกับวิชาหลักสูตรและแบบเรียนมัธยมศึกษา ควรแก้ไขโดยรับเนื้อหาให้เข้ากัน	17	21.51
3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิชาพื้นฐาน		
3.1 วิชาที่ควรเลือกเรียนคือ		
1. ภาษาไทย 103 การเขียนรายงานจากการค้นคว้า เพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ได้มาก	20	25.31
2. ภาษาไทย 105 แง่คิดจากวรรณคดี และวรรณกรรม เพราะทำให้ผู้เรียนได้อ่านหนังสือหลายรส และได้แง่คิดจากหนังสือหลายอย่าง	25	31.64
3. สังคม 101 สังคมไทยเบื้องต้นจะทำให้ผู้เรียนมองสังคมไทยอย่างใจเป็นกลาง	12	15.18
4. ประวัติ 102 เหตุการณ์โลกปัจจุบัน วิชานี้จะทำให้คนเรียนเป็นคนทันต่อเหตุการณ์โลกปัจจุบัน	27	34.17
5. เศรษฐศาสตร์ 101 เศรษฐกิจในชีวิตประจำวัน วิชานี้ผู้เรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	10	12.65
6. เกษตร 101 เกษตรกรรมในชีวิตประจำวัน วิชานี้ให้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	34	43.03
7. พล 104 กิจกรรมเขาจังหวัดชั้นนำ ให้ประโยชน์ในการปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดียิ่งขึ้น	17	21.51

ตารางที่ 38 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
8. พละ 105 สันทนาการเบื้องต้นเป็นวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	9	11.39
3.2 วิชาที่ไม่ควรเลือกเรียนคือ		
1. ปรัชญา 101 ปรัชญาเบื้องต้น เพราะเป็นวิชาที่ทำความเข้าใจยาก และไม่นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน	12	15.18
2. ปรัชญา 102 ตรรกวิทยาทั่วไป เพราะเป็นวิชาที่ไม่มีประโยชน์ในชีวิตประจำวัน	9	11.39
3. ประวัติ 101 อารยธรรมตะวันออกและตะวันตก เพราะเป็นวิชาที่มีเนื้อหาไกลตัวเกินไป	21	26.58
4. สุข.104 สุขภาพสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นวิชาที่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกันในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง	5	6.32
4. พละ103 กีฬาประเภทบุคคลชั้นนำ เพราะเป็นวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้น้อย	10	12.65

* มีนักศึกษาที่ขอเสนอแนะ 79 คน แต่ละคนให้ขอเสนอแนะหลายข้อ

จากตารางที่ 38 สรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ เสนอแนะว่า ควรให้นักศึกษาได้เลือกเรียนวิชาเลือกอย่างเสรี ทั้งในกลุ่มวิชาเอก วิชาที่เลือก ในกลุ่มวิชาพื้นฐาน วิชาที่ควรเลือกเรียนมากที่สุดคือ เกษตร 101 เกษตรกรรมในชีวิตประจำวัน โดยมีผู้เสนอแนะจำนวนร้อยละ 43.03 รองลงไปที่คือ ภาษาไทย 105 แง่คิดจากวรรณคดี และวรรณกรรม วิชาที่ไม่ควรเลือกเรียนมากที่สุด คือ ประวัติ 101 อารยธรรมตะวันออกและตะวันตก โดยมีผู้เสนอแนะ จำนวนร้อยละ 26.58